

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1991	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 16

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1924

Κύρωση σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Νορβηγίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής σχετικά με τους φόρους του εισοδήματος και κεφαλαίου μετά του συνημμένου σ' αυτήν Πρωτοκόλλου.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδουμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή.

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνονται και έχουν την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος η Σύμβαση μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Νορβηγίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής σχετικά με τους φόρους του εισοδήματος και κεφαλαίου και το συνημμένο σ' αυτήν Πρωτόκολλο, που υπογράφηκαν στο Όσλο στις 27 Απριλίου 1988, των οποίων το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

CONVENTION
between
THE HELLENIC REPUBLIC
and
THE KINGDOM OF NORWAY
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the Kingdom of Norway desiring to conclude a Convention for the Avoidance of Double Taxation and Prevention of Fiscal Evasion with respect to taxes on income and on capital, have agreed as follows.

ARTICLE 1

Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

ARTICLE 2

Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) In Norway:

(i) the national tax on income (inntektsskatt til staten);

(ii) the county municipal tax on income (inntektsskatt til fylkeskommunen);

(iii) the municipal tax on income (inntektsskatt til kommunen);

(iv) the national contributions to the Tax Equalisation Fund (fellesskatt til Skattefordelingsfondet);

(v) the national tax on capital (formuesskatt til staten);

(vi) the municipal tax on capital (formuesskatt til kommunen);

(vii) the national tax relating to income and capital from the exploration for and the exploitation of submarine petroleum resources and activities and work relating thereto, including pipeline transport of petroleum produced (skatt til staten vedrrende inntekt og formue i forbin delse med undersokelse etter og utnyttelse ay undersjoiske petroleumsforekomster og dertil knyttet virksomhe og arbeid, herunder orledningstransport av utvunnet petroleum);

(viii) the national dues on remuneration to non—resident artistes (avgift til staten av honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i

utlandet);

(ix) the seamen's tax (sjomannsskatt);

(hereinafter referred to as «Norwegian tax»).

b) In Greece:

(i) the income and capital tax on natural persons;

(ii) the income and capital tax on legal persons; and

(iii) the contribution for the Water Supply and Drainage Agencies calculated on the gross income from buildings;

(hereinafter referred to as «Greek tax»).

4. This Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed by either Contracting State after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes.

ARTICLE 3

General Definitions.

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the term «Norway» means the Kingdom of Norway, including any area outside the territorial waters of the Kingdom of Norway where the Kingdom of Norway, according to Norwegian legislation and in accordance with international law, may exercise her rights with respect to the sea-bed and subsoil and their natural resources; the term does not comprise Svalbard Cincluding Bear Island), Jan Mayen and the Norwegian dependencies («biland») outside Europe;

b) the term «Greece» comprised the territories of the Hellenic Republic and the part of the seabed and its subsoil under the Mediterranean Sea, over which the Hellenic Republic has sovereign rights in accordance with international law;

c) the term «person» includes an individual, a company and any other body of persons:

d) the term «company» means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

e) the terms «a Contracting State» and «the other Con- tracting State» mean Norway or Greece as the context requires;

f) the terms «enterprise of a Contracting State» and «enterprise of the other Contracting State» mean, respectively, an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State:

g) the term «international traffic» means any transport by a ship or aircraft, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State:

h) the term «competent authority» means:

(i) in Norway, the Minister of Finance and Customs or his authorised representative:

(ii) in Greece, the Minister of Finance or his authorised representative;

2. As regards the application of the Convention by a Con- tracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Conven- tion applies.

ARTICLE 4

Resident..

1. For the purposes of this Convention, the term «resident of a Contracting State» means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to his in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which its place of effective management is situated.

ARTICLE 5

Permanent establishment.

1. For the purposes of this Convention, the term «permanent establishment» means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term «permanent establishment» includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site, a construction, assembly or installation project or supervisory or consultancy activities connected there-with constitute a permanent establishment only if such site, project or activities are continued for a period of more than 6 months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term «permanent establishment» shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise:

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory of auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies- is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting

State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State. or which carried on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishmen of the other.

ARTICLE 6

Income from immovable property.

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term «immovable property» shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply. usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work mineral deposits. sources and other natural resources;

ships, boats and aircrafts shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting. or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

ARTICLE 7

Business profits.

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enter– prise of a Contracting state carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated the– rein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8

Shipping and air transport.

1. Profits from the operation of ships in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the ships are registered or by which they are documented.

2. Profits derived from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits derived from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

4. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the use or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used in international traffic shall be taxable only in that State.

5. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall apply to profits derived by the joint Norwegian, Danish and Swedish air transport consortium Scandinavian Airlines System (SAS), but only in so far as profits derived by Det Norske Luftfartsselskap A/S (DNL), the Norwegian partner of the Scandinavian Airlines System (SAS), are in proportion to its share in that organisation.

ARTICLE 9

Associated enterprises.

Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

ARTICLE 10

Dividends.

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

a) 40 per cent of the gross amount of the dividends if the company making the distribution is a resident of Greece, and

b) 20 per cent of the gross amount of the dividends if the company making the distribution is a resident of Norway.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term «dividends» as used in this Article means income from shares, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt–claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subject to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the holding in

respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the companys undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

ARTICLE 11

Interest.

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest shall be exempt from tax in the Contracting State in which it arises if the interest is beneficially owned by a Contracting State, a political subdivision or a local authority thereof or by its Central Bank or by an instrumentality of that State which is not subject to tax therein.

4. The term «interest» as used in this Article means income from debt–claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt–claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base, in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest said, having regard to the debt–claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last–mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 12

Royalties.

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. The term «royalties» as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment of fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State where the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred and the royalties are borne by the permanent establishment or fixed base, then the royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship, between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last–mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State;

due regard being had to the other provisions of the Convention.

ARTICLE 13

Capital gains.

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships, aircraft or containers operated in international traffic, of movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft or containers, shall be taxable only in that State.

4. Gains from the alienation of any property other than those referred to in paragraphs 1, 2 and 3 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

5. The provisions of paragraph 4 of this Article shall not affect the right of a Contracting State, to levy according to its own law a tax on capital gains derived from the alienation of shares in a company of that state.

ARTICLE 14

Independent personal services.

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State. However, such income may be taxed in the other Contracting State if:

a) the individual has a fixed base regularly available to him in that other State for the purpose of performing his activities;

or

b) the individual is present in the other state for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any period of twelve months;

but only so such as is attributable to that fixed base or to services performed in that State.

However, to the extent the abovementioned remuneration is not taxed in the State where the recipient is a resident, the remuneration may be taxed in the other State.

2. The term «professional services» includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

ARTICLE 15

Dependent personal services.

1. Subject to the provisions of Articles 16, 17, 18 and 19 salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first–mentioned State if:

a) the recipient is present in that other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any period of twelve months; and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is a resident of the State of which the recipient is a resident, and whose activity does not consist of the hiring out of labour; and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

However, to the extent that the above–mentioned remuneration is exempt from tax in the first–mentioned State, or upon the application of this Article will be exempt from tax in that State, the remuneration may be taxed in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated. Where a resident of Norway derives remuneration in respect of an employment exercised aboard an aircraft operated in international traffic by the Scandinavian Airlines system (SAS) consortium, such remuneration shall be taxable only in Norway.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 3, remuneration derived by a resident of Norway in respect of an employment exercised aboard a ship which is registered in or documented by Greece and operated in international traffic, may be taxed in Greece.

ARTICLE 16

Directors fees.

Directors fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or of a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

ARTICLE 17

Artistes and Athletes.

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15 be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer of athlete are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by entertainers or athletes if the visit to that State is substantially supported by public funds of the other Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof. In such a case the income shall be taxable only in the State of which the entertainers or athletes are residents.

ARTICLE 18

Pensions, annuities and payments under the social security system.

Pensions and other similar remuneration, alimony and annuities arising in a Contracting State, as well as pensions and other payments under the Social Security System of a Contracting State may be taxed in the State of which the recipient is a resident.

ARTICLE 19

Government Service.

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. The provisions of Articles 15 and 16 shall apply to remuneration other than pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

ARTICLE 20

Students.

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for his maintenance, education or training shall not be taxed in that State provided that such payments arise from sources outside that State.

ARTICLE 21

Offshore Activities

1. The provisions of this Article have effect notwithstanding any other provision of this Convention.

2. A person who is a resident of a Contracting State and carries on activities offshore in the other Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources situated in that other State shall, subject to paragraphs 3 and 4 of this Article, be deemed in relation to those activities to be carrying on business in that other State trough a permanent establishment or fixed base situated therein.

3. The provisions of paragraph 2 shall not apply where the activities are carried on for a period not exceeding 30 days in the aggregate in any 12 months period. However, for the purposes of this paragraph:

a) activities carried on by an enterprise associated with another enterprise shall be regarded as carried on by the enterprise with which it is associated if the activities in question are substantially the same as those carried on by last–mentioned enterprise;

b) two enterprises shall be deemed to be associated if one is controlled directly or indirectly by the other, or both are controlled directly or indirectly by a third person or persons.

4. Profits derived by a resident of a Contracting State from the transportation of supplies or personal to a location, or between locations, where activities in connection with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources are being carried on in a Contracting State, or from the operation of tugboats and other vessels auxiliary to such activities, shall be taxable only in

the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

5. a) Subject to sub-paragraphs b) and c) of this paragraph, salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources situated in the other Contracting State shall, to the extent that the duties are performed offshore in that other State, be taxable only in that other State provided that the employment offshore is carried on for a period exceeding 30 days in the aggregate in any 12 months period.

b) Salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment, shall be taxable only in that State, provided that the duties are performed on behalf of an employer from that same State in connection with the utilisation of petroleum reservoirs which extend across the trans-median line between a Contracting State and any other State, and provided that there is an agreement between these two states of a joint exploitation of the reservoir, and the exploitation is performed simultaneously on both sides of the trans-median line.

This provision shall, however, only come into force by a separate agreement between the competent authorities of the two Contracting States.

c) Salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft engaged in the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where activities connected with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources are being carried on in a Contracting State, or in respect of an employment exercised aboard tugboats or other vessels operated auxiliary to such activities, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

ARTICLE 22

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

CHAPTER IV

TAXATION OF CAPITAL

ARTICLE 23

Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships, aircraft or containers, owned by an enterprise of a contracting state, operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft or containers, shall be taxable only in that state.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

ARTICLE 24

nation of double taxation

Norway:

1. Where a resident of Norway derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Greece, Norway shall, subject to the provisions of paragraphs 2 and 3, exempt such income or capital from tax.

2. Where a resident of Norway derives items of income which, in accordance with the provisions of paragraph 1 of Article 8, Articles 10, 11 and 12, paragraph 4 of Article 15 and Articles 16 and 21 may be taxed in Greece, Norway shall allow as a deduction from the tax on the income of that person an amount equal to the tax paid in Greece. The credit allowed such person towards tax on income covered by paragraph 1 of Article 8 shall include any amount of such tax paid in Greece in respect of the ship from which the income is derived. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from Greece.

3. Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of Norway is exempt from tax in Norway, Norway may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

In Greece:

1. Where a resident of Greece derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Norway, Greece shall allow:

a) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Norway, b) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in Norway.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Norway.

ARTICLE 25

Non – discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The term «Nationals» means:

a) all individuals possessing the nationality of a Contracting State:

b) all legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the laws in force in a Contracting State.

3. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome that the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

4. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. If a company of a Contracting State has a permanent establishment in the other Contracting State, that other State may tax the permanent establishment at the rate applying to non-distributed profits of a company resident of that other State.

This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

5. Except where the provisions of Article 9, paragraph 7 of Article 11 or paragraph 6 of Article 12 apply, interest, royalties and other

disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first – mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first mentioned State.

6. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first–mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar, enterprises of the first mentioned State are or may be subjected.

7. The provisions of this Article shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to nationals of the other Contracting State not being nationals of the first Contracting State any exceptional tax relief accorded to repatriating nationals of this Contracting State.

8. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

ARTICLE 26

Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competed authority of the Contracting State of which he is a resident, or if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented whithin three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

ARTICLE 27

Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention and of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation therewhere is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court pro– ceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (order public).

ARTICLE 28

Assistance in recovery

1. The Contracting States shall provide assistance to each other in the service of documents relating to, and in the recovery of, claims in respect of taxes mentioned in Article 2 of this Convention as well as sucharges, additions, interest, costs and fines of a non–penal nature.
2. At the request of the competent authority of a Contracting State, the competent authority of the other Contracting State shall, in accordance with its laws and administrative practice applying to the service of its own tax claims, serve upon the addressee the documents which emanate from the first–mentioned State and which relate to tax claims referred to in paragraph 1.

3. At the request of the competent authority of a Contracting State the competent authority for the other Contracting State shall, in accordance with the laws and administrative practice applying to the recovery of its own tax claims, recover tax claims referred to in paragraph 1 which are due in the first–mentioned State and which may no longer be contested. Such tax claims shall not have in the requested State any priority specially accorded to the tax claims of that State. The requested State shall not be obliged to apply any means of enforcement which are not authorised by the laws and administrative practice of the requesting State.

4. The request for assistance in the recovery of a tax claim shall be accompanied by an official copy of the instrument permitting enforcement in the requesting State and, where appropriate, by a certified copy of any final decision of an administrative body or of a court of law.

5. The provisions of paragraph 1 of Article 27 shall also apply to any information which, by virtue of this Article, is supplied to the competent authority of the requested State.

ARTICLE 29

Diplomatic and consular officers

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 30

Entry into force

1. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at Athens as soon as possible.

2. The Convention shall enter into force upon the exchange of instruments of ratification and its provisions shall have effect in respect of taxes on income or capital relating to the calendar year (including accounting periods closed in such year) next following that in which the Convention enters into force.

ARTICLE 31

Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention enters into force. In such event, the Convention shall cease to have effect in respect of taxes on income or on capital relating to the calendar year including accounting periods closed in such year) next following that in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto by

their respective Governments, have signed the Convention.

Done in Duplicate at Oslo this 27th day of April 1988 in the English language.

For the Government of the Hellenic Republic

For the Government of the Kingdom of Norway

PROTOCOL

At the signing today of the Convention between the Kingdom of Norway and the Hellenic Republic for the avoidance of double taxation and prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital, the undersigned have agreed upon the following provision which shall form an integral part of the Convention.

The Contracting States agree that Article 24 in the case of Norway shall, at the request of Norway, which shall be forwarder by note through diplomatic channels, be replaced by the following text, which shall enter into force on the 30th day upon the confirmation through diplomatic channels of the receipt of that note, and shall apply for the first time in respect of taxes on income or capital relating to the calendar year (including accounting periods beginning in such year) next following that in which the exchange of notes is made:

«In Norway:

Where a resident of Norway derives income or owns capital which in accordance with the provisions of the Convention may be taxed in Greece, Norway shall allow as a deduction from the income tax or capital tax of that person an amount equal to the tax paid in Greece. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Norwegian tax, as computed before the deduction in given, which is appropriate to the income derived from or capital owned in Greece».

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto by their respective Governments, have signed the Protocol.

Done in Duplicate at Oslo this 27th day of April 1988 in the English language.

For the Government of the Hellenic Republic

For the Government of the Kingdom of Norway

ΣΥΜΒΑΣΗ

μεταξύ του Βασιλείου της Νορβηγίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και του κεφαλαίου.

Η Κυβέρνηση του Βασιλείου της Νορβηγίας και η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας, επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

Πρόσωπα επί των οποίων εφαρμόζεται η Σύμβαση

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στα πρόσωπα που είναι κάτοικοι του ενός ή των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 2

Φόροι που καλύπτονται

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη ή των πολιτικών τους υποδιαιρέσεων ή των τοπικών αρχών, ανεξάρτητα από τον τρόπο που επιβάλλονται.

2. Φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, στο συνολικό κεφάλαιο, ή σε στοιχεία του εισοδήματος, ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς και των φόρων στην υπεραξία που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση ειδικότερα είναι:

α) Στην περίπτωση της Νορβηγίας 1) ο εθνικός φόρος εισοδήματος (inntektsskatt til staten)

2) ο επαρχιακός δημοτικός φόρος εισοδήματος (inntektsskat til fylkeskommunen)

3) ο δημοτικός φόρος εισοδήματος (inntekteskatt til kommunen)

4) η εισφορά στο Ταμείο Τοπικής Αυτοδιοίκησης (fellesskatt til skatteforde lingsfondet)

5) ο εθνικός φόρος κεφαλαίου (formuesskat til staten)

6) ο δημοτικός φόρος κεφαλαίου (formuesskat til kommunen)

7) ο εθνικός φόρος αναφορικά με το εισόδημα και το κεφάλαιο από τη διερεύνηση και εκμετάλλευση υποθαλάσσιων πηγών πετρελαίου και δραστηριότητες και εργασίες σχετικές με αυτές, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς του παραγομένου πετρελαίου με αγωγό.

(skatt til stasten vedrorende inntekt og formue i forbihdelse med undersokelse etter og utnyttelse av undersjoiske petroleumsforekomster og dertil knytter vir ksomhet og arbeid, herunder or ledningstransport av utvunnet petroleum).

8) τα εθνικά τέλη επί των αμοιβών των μη κατοίκων καλλιτεχνών (avoift til staten av honorarer sam tilfaller kunstnere bosatt i utlandet).

9) ο φόρος ναυτικών (sjomannsskatt) (στο εξής αναφερόμενος ως «Νορβηγικός φόρος»)

β) Στην περίπτωση της Ελλάδας:

1) Ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των φυσικών προσώπων

2) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των νομικών προσώπων

3) η εισφορά για τις επιχειρήσεις ύδρευσης και αποχέτευσης που υπολογίζεται στο ακαθάριστο εισόδημα από οικοδομές.

(στο εξής αναφερόμενοι ως «Ελληνικός φόρος»).

4. Η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται επίσης σε οποιουσδήποτε ταυτόσημους ή ουσιωδώς παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται από κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος μετά την ημερομηνία υπογραφής της Σύμβασης επιπρόσθετα ή αντί των υφισταμένων φόρων.

Άρθρο 3

Γενικοί ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός αν ορίζει διαφορετικά το κείμενο:

α) ο όρος «Νορβηγία» σημαίνει το Βασίλειο της Νορβηγίας και περιλαμβάνει κάθε περιοχή, πέρα από τα χωρικά ύδατα του Βασιλείου της Νορβηγίας όπου το Βασίλειο της Νορβηγίας, σύμφωνα με τη νορβηγική νομοθεσία και το διεθνές δίκαιο, μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματά του αναφορικά με την υφαλοκρηπίδα και το υπέδαφος και τους φυσικούς τους πόρους ο όρος δεν περιλαμβάνει το Svalbard (συμπεριλαμβανομένης της νήσου Bear), το Jan Mayen και τις νορβηγικές κτήσεις («biland») εκτός Ευρώπης.

β) Ο όρος «Ελλάδα» περιλαμβάνει τα εδάφη της Ελληνικής Δημοκρατίας και το τμήμα της υφαλοκρηπίδας και του υπεδάφους της κάτω από τη Μεσόγειο Θάλασσα, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία έχει κυριαρχικά δικαιώματα σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

γ) ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μία εταιρία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων:

δ) ο όρος «εταιρία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μία εταιρία:

ε) οι όροι «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» σημαίνουν τη Νορβηγία ή την Ελλάδα όπως το κείμενο απαιτεί:

στ) οι όροι «επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «Επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνουν αντίστοιχα την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους:

ζ) ο όρος «διεθνείς μεταφορές» σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ τόπων εντός του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους:

η) ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει:

1) στη Νορβηγία, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του,

2) στην Ελλάδα, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

2. Όσον αφορά την εφαρμογή της Σύμβασης από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάθε όρος που δεν καθορίζεται σ' αυτό το άρθρο θα έχει, εκτός αν ορίζει διαφορετικά το κείμενο, την έννοια που έχει σύμφωνα με τη νο-

μοθεσία αυτού του Κράτους σχετικά με τους φόρους που αποτελούν το αντικείμενο της Σύμβασης.

Άρθρο 4

Κάτοικος

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνει το πρόσωπο που, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, υπόκειται σε φορολογία σ' αυτό λόγω κατοικίας ή διαμονής του ή τόπου διοίκησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του ή άλλου παρόμοιας φύσης κριτηρίου. Αλλά ο όρος αυτός δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που φορολογείται στο Κράτος αυτό μόνο όσο αφορά εισόδημα που προέρχεται από πηγές μέσα σ' αυτό ή κεφάλαιο που βρίσκεται σ' αυτό.

2. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η νομική του κατάσταση καθορίζεται ως εξής:

α) Θεωρείται ότι είναι κάτοικος του κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία: αν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων).

β) Αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να καθοριστεί ή αν δε διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Κράτους στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του.

γ) Αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος.

δ) Αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός απ' αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Αν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο, εκτός από φυσικό πρόσωπο, είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησής του.

Άρθρο 5

Μόνιμη εγκατάσταση

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει έναν καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου διεξάγονται οι εργασίες της επιχείρησης εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει κυρίως:

α) έδρα διοίκησης

β) υποκατάστημα

γ) γραφείο

δ) εργοστάσιο

ε) εργαστήριο και

στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιονδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων.

3. Ένα εργοτάξιο, ένα έργο κατασκευής, συναρμολόγησης ή εγκατάστασης ή δραστηριότητες επίβλεψης ή παροχής συμβουλών άμεσα συνδεόμενα συνιστούν μόνιμη εγκατάσταση μόνο αν το παραπάνω εργοτάξιο, έργο ή οι δραστηριότητες συνεχίζονται για περίοδο μεγαλύτερη των έξι (6) μηνών.

4. Ανεξάρτητα από τις πιό πάνω διατάξεις αυτού του άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» δεν θεωρείται ότι περιλαμβάνει:

α) τη χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση:

β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση:

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση:

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά για το σκοπό της αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων ή της συγκέντρωσης πληροφοριών, για την επιχείρηση:

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό διεξαγωγής, για την επιχείρηση, οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή επιβοηθητικού χαρακτήρα:

στ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά για κάθε συνδυασμό δραστηριοτήτων που αναφέρονται στις υποπαραγράφους α) ως ε) υπό τον όρο ότι η όλη δραστηριότητα του καθορισμένου τόπου των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που απορρέει από αυτόν το συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή επιβοηθητικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όταν ένα πρόσωπο –πλην ανεξάρτητου πράκτορα στον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 6– ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει και συνήθως ενασκεί, σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, εξουσιοδότηση για να συνάπτει συμφωνίες στο όνομα της επιχείρησης, αυτή η επιχείρηση θα θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό όσον αφορά δραστηριότητες που αναλαμβάνει το πρόσωπο αυτό για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται στις μνημονευόμενες στην παράγραφο 4, οι οποίες αν ασκούνται μέσω ενός καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν τον καθορισμένο αυτόν τόπο μόνιμη εγκατάσταση κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

6. Μία επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλώς και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφ' όσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

7. Το γεγονός ότι εταιρία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο) δεν μπορεί (αυτό και μόνο) να καθιστά την καθεμία από τις εταιρίες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Άρθρο 6

Εισόδημα από ακίνητη περιουσία

1. Εισόδημα, που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαβανομένου και του εισοδήματος από γεωργική ή δασική δραστηριότητα) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» καθορίζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η περιουσία αυτή. Ο όρος περιλαμβάνει εν πάση περιπτώσει τα παραρτήματα της ακίνητης περιουσίας, ζώα και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και στη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας για την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία ακίνητης περιουσίας και δικαιώματα τα οποία παρέχουν προσόδους μεταβαλλόμενες ή πάγιες ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση ή το δικαίωμα εκμετάλλευσης μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοιάρια και αεροπλάνα δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται στο εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιαδήποτε άλλη μορφή χρήσης της ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την άσκηση μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7

Κέρδη επιχειρήσεων

1. Τα κέρδη επιχείρησης το ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό. Εάν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες κατ' αυτόν τον τρόπο, τα κέρδη της επιχείρησης μπορεί να φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών, το οποίο προέρχεται από τη μόνιμη αυτήν εγκατάσταση.

2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3, εάν μία επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό, τότε σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη αποδίδονται στη μόνιμη αυτήν εγκατάσταση τα κέρδη που υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μια διαφορετική και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται

με την ίδια ή με παρόμοια δραστηριότητα κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που ενεργεί τελείως ανεξάρτητα από την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον καθορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης αφαιρούνται τα έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των διοικητικών και γενικών διαχειριστικών εξόδων, που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης είτε στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.

4. Εφ'όσον συνηθίζεται σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που προέρχονται από κάποια μόνιμη εγκατάσταση να καθορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματά της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν καθόλου το Κράτος αυτό να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη μ' αυτόν τον καταμερισμό, όπως συνηθίζεται. Παρ' όλα αυτά όμως η χρησιμοποιούμενη μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να συμφωνεί με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν άρθρο.

5. Κανένα κέρδος δεν θεωρείται ότι ανήκει σε μόνιμη εγκατάσταση για το λόγο ότι η μόνιμη εγκατάσταση έκανε απλή αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση.

6. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που προέρχονται από τη μόνιμη εγκατάσταση καθορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο, εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι να καθορίζονται διαφορετικά.

7. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία σ' άλλα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, τότε οι διατάξεις των άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 8

Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές

1. Τα κέρδη, που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο έχουν νηολογηθεί ή από το οποίο έχουν εφοδιασθεί με προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα.

2. Τα κέρδη, τα οποία προέρχονται από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές, θα φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης της επιχείρησης.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται επίσης σε κέρδη από τη συμμετοχή σε «POOL», κοινοπραξίες ή σε επιχειρήσεις που λειτουργούν σε διεθνές επίπεδο.

4. Τα κέρδη, τα οποία αποκτώνται από επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από τη χρήση ή την εκμίσθωση εμπορευματοκιβωτίων – containers – (συμπεριλαμβανομένων των ρυμουλκών και του συναφούς εξοπλισμού για τη μεταφορά των εμπορευματοκιβωτίων - containers) που χρησιμοποιούνται στις διεθνείς μεταφορές, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 εφαρμόζονται σε κέρδη που αποκτώνται από την κοινοπραξία των νορβηγικών, δανικών και σουηδικών αερομεταφορών, Σύστημα Σκανδιναβικών Αερογραμμών (SAS), αλλά μόνο για τα ποσά εκείνα των κερδών που αποκτά το Det Norske Luftfartssels Kap ASS CDN 4, το Νορβηγικό μέλος του Σκανδιναβικού Συστήματος Αερογραμμών, που αναλογούν στο μερίδιό του στον οργανισμό αυτόν.

Άρθρο 9

Συνδεόμενες επιχειρήσεις

Αν:

α) επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, και σε καθεμία από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές τους σχέσεις όροι διαφορετικοί από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα μπορούσαν να είχαν πραγματοποιηθεί από μία από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

Άρθρο 10

Μερίσματα

1. Μερίσματα, που καταβάλλονται από εταιρία η οποία είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σ'αυτό το άλλο Κράτος.

2. Όμως, τα μερίσματα αυτά μπορεί επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταίρία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, αλλά, αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται μ' αυτόν τον τρόπο δεν πρέπει να υπερβαίνει:

α) 40 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων, αν η εταιρία που κάνει τη διανομή είναι κάτοικος Ελλάδας, και

β) 20 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων, αν η εταιρία που κάνει τη διανομή είναι κάτοικος της Νορβηγίας.

Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτών των περιορισμών.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρίας σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το άρθρο, σημαίνει το εισόδημα από μετοχές, μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη (κεφαλαιουχικής εταιρίας) τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς και το εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα, το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση, όπως και το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους, του οποίου η εταιρία που διενεργεί τη διανομή είναι κάτοικος.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται, αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή αν παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και η συμμετοχή (HOLDING), δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτήν την περίπτωση θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μία εταιρία, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισοδήματα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το άλλο αυτό Κράτος δεν μπορεί να επιβάλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρία, εκτός αν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους ή αν η συμμετοχή (HOLDING), δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με μία μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρίας σε φόρο επί αδιανεμήτων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11

Τόκοι

1. Τόκοι, που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Μπορεί όμως αυτοί οι τόκοι να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά, αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των τόκων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, τόκοι που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος εξαιρούνται της φορολογίας στο Κράτος αυτό, αν δικαιούχος των τόκων είναι ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, μία πολιτική υποδιαίρεση ή μία τοπική αρχή του ή η Κεντρική του Τράπεζα ή κάποιο όργανο αυτού του Κράτους, το οποίο δεν υπόκειται σε φορολογία σε αυτό.

4. Ο όρος «τόκοι», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις κάθε είδους, είτε εξασφαλίζονται είτε όχι με υποθήκη και ιδιαίτερα εισόδημα από κρατικά χρεώγραφα και εισόδημα

από ομολογίες ή χρεωστικούς τίτλους. περιλαμβανομένων των δώρων και βραβείων τα οποία συνεπάγονται παρόμοια αξιόγραφα και ομολογίες.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων από 1 και 2 δεν εφαρμόζονται, αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό ή αν παρέχει στο άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση σ' αυτό. και η αξίωση χρέους, σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση.

Σ' αυτήν την περίπτωση θα εφαρμόζονται οι διάτάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

6. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι το ίδιο το Κράτος. μία πολιτική υποδιαίρεση, μία τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Αν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε αυτό είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μία μόνιμη εγκατάσταση ή μία καθορισμένη βάση. σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή, για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε οι τόκοι αυτοί θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

7. Σε περίπτωση, που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της αξίωσης από χρέος, για την οποία καταβάλλονται. υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του οφειλέτη και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σ' αυτήν την περίπτωση. το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 12

Δικαιώματα

1. Δικαιώματα, που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Μπορεί, όμως, τα δικαιώματα αυτά να φορολογούνται επίσης και στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά. αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων. ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 10% του αχαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτών των περιορισμών.

3. Ο όρος «δικαιώματα». όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο αυτό, σημαίνει πληρωμές κάθε είδους. που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης. οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας. περιλαμβανομένων κινηματογραφικών ταινιών. ή ταινιών και μαγνητοταινιών για τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές εκπομπές. οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου. μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής. ή για τη χρήση. ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού. εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν βιομηχανική. εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται, αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων. που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα. μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή αν παρέχει στο άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία, σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα, συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτήν την περίπτωση. θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14. ανάλογα με την περίπτωση.

5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, όταν ο καταβάλλων είναι το ίδιο το Κράτος. μία πολιτική υποδιαίρεση, μία τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Όταν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα. ανεξάρτητα από το αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους. διατηρεί σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και τα δικαιώματα βαρύνουν αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων που καταβλήθηκε, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση, το δικαίωμα χρήσης ή τις πληροφορίες, για τις οποίες αυτά καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό, το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σ' αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 13

Ωφέλεια από κεφάλαιο

1. Ωφέλεια που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από εκποίηση ακίνητης περιουσίας, που αναφέρεται στο άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας, που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση, την οποία κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή μιας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

3. Ωφέλεια, που αποκτάται από επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση πλοίων, αεροσκαφών ή εμπορευματοκιβωτίων (containers). που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας, που ανήκει στην επιχείρηση που εκμεταλλεύεται αυτά τα πλοία, αεροσκάφη ή εμπορευματοκιβώτια (containers), φορολογείται μόνο στο Κράτος αυτό.

4. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από εκείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2 και 3, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου είναι κάτοικος το πρόσωπο που εκποιεί την εν λόγω περιουσία.

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού δεν θίγουν το δικαίωμα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους να επιβάλλει, σύμφωνα με τη νομοθεσία του, φόρο επί ωφελείας από κεφάλαιο που αποκτάται από την εκποίηση μετοχών, σε εταιρία αυτού του Κράτους.

Άρθρο 14

Μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

1. Εισόδημα, που αποκτάται από φυσικό πρόσωπο, που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, για επαγγελματικές υπηρεσίες ή άλλες μη εξαρτημένες δραστηριότητες, φορολογείται μόνο σε αυτό το Κράτος. Εν τούτοις, το εισόδημα αυτό μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αν:

α) το φυσικό πρόσωπο διατηρεί κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση στο άλλο Κράτος για το σκοπό της άσκησης των δραστηριοτήτων του, ή

β) το φυσικό πρόσωπο βρίσκεται στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους μεγαλύτερες κατά μέσο όρο των 183 ημερών για κάθε περίοδο δώδεκα μηνών, αλλά μόνο για το ποσό που αποδίδεται σε αυτήν την ορισμένη βάση ή σε υπηρεσίες πραγματοποιούμενες σε αυτό το Κράτος.

Εν τούτοις, στο μέτρο που η ανωτέρω αναφερόμενη αμοιβή δεν φορολογείται στο Κράτος, του οποίου ο αποδέκτης είναι κάτοικος, η αμοιβή θα φορολογείται στο άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες» περιλαμβάνει ειδικά μη εξαρτημένες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, όπως επίσης και τις μη εξάρτημένες δραστηριότητες των γιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15

Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 17, 18 και 19, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης, που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία, φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν η εν λόγω εργασία ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η εργασία ασκείται έτσι, η αμοιβή που αποκτάται απ' αυτήν μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αν:

α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν, συνολικά, τις 183 μέρες για κάθε περίοδο δώδεκα μηνών και

β) η αποζημίωση καταβάλλεται από ή για λογαριασμό εργοδότη, ο οποίος είναι κάτοικος του Κράτους, του οποίου είναι κάτοικος ο δικαιούχος και του οποίου (εργοδότη) το αντικείμενο της δραστηριότητάς του δε συνίσταται στην εκμίσθωση εργατικών χεριών (hiringout of labour) και

γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, την οποία ο εργοδότης διατηρεί στο άλλο Κράτος.

Εν τούτοις, στο μέτρο που η προαναφερόμενη αμοιβή εξαιρείται από τη φορολογία στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος ή κατ' εφαρμογή αυτού του άρθρου, θα εξαιρείται από φορολογία σε αυτό το Κράτος, η αμοιβή θα φορολογείται στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, αμοιβή που αποκτάται για εξαρτημένη εργασία, που ασκείται πάνω σε πλοίο ή αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο είναι εγκατεστημένη η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης. Όταν ένας κάτοικος Νορβηγίας εισπράττει αμοιβή για απασχόληση σε αεροσκάφος δρομολογημένο σε διεθνείς μεταφορές από την κοινοπραξία «Σύστημα Σκανδιναβικών Αερογραμμών (SAS)», αυτή η αμοιβή φορολογείται μόνο στη Νορβηγία.

4. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 3, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο της Νορβηγίας για εργασία που ασκείται σε πλοίο, το οποίο είναι νηολογημένο ή εφοδιασμένο με προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα στην Ελλάδα και δρομολογημένο σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στην Ελλάδα.

Άρθρο 16

Αμοιβές διευθυντών

Αμοιβές διευθυντών και παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους με την ιδιότητά του ως μέλους του διοικητικού συμβουλίου ή παρόμοιου οργάνου μιας εταιρίας, η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17

Καλλιτέχνες και αθλητές

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης ή μουσικός ή ως αθλητής, από τις προσωπικές δραστηριότητές του, που ασκήθηκαν στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Όταν εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων ενός προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ενός αθλητή με την ιδιότητά του αυτή, δεν περιέρχεται σ' αυτό το ίδιο πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή, αλλά σε άλλο πρόσωπο, το εισόδημα αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα που αποκτάται από δραστηριότητες που ασκούνται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος από πρόσωπα που παρέχουν υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή αθλητές, αν η επίσκεψη σ' αυτό το Κράτος είναι ουσιωδώς υποστηριζόμενη από κρατική επιχορήγηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή μιας πολιτικής υποδιαίρεσης ή τοπικής του αρχής. Σε αυτήν την περίπτωση το εισόδημα θα φορολογείται μόνο στο Κράτος, στο οποίο οι καλλιτέχνες ή οι αθλητές είναι μόνιμοι κάτοικοι.

Άρθρο 18

Συντάξεις, επιδόματα και πληρωμές του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων

Συντάξεις και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης, διατροφή και επιδόματα, που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, καθώς και συντάξεις και άλλες πληρωμές του Συστήματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, φορολογούνται στο Κράτος του οποίου ο αποδέκτης είναι κάτοικος.

Άρθρο 19

Κυβερνητικές υπηρεσίες

1. α) Αμοιβές, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού σε ένα φυσικό πρόσωπο για τις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς αυτό το Κράτος ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Εν τούτοις, μια τέτοια αμοιβή φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται εντός αυτού του Κράτους και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του Κράτους και:

(ι) είναι υπήκοος του Κράτους αυτού, ή

(ιι) δεν έγινε κάτοικος του Κράτους αυτού αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της παροχής των υπηρεσιών.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 15 και 16 εφαρμόζονται σε αποζημιώσεις άλλες, εκτός των συντάξεων, για τις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που ασκείται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20

Σπουδαστές

Χρηματικά ποσά, τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν από τη μετάβασή του σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, λαμβάνει για τη συντήρηση, εκπαίδευση ή εξάσκησή του, δε φορολογούνται σ' αυτό το Κράτος, με την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές που βρίσκονται εκτός του Κράτους αυτού.

Άρθρο 21

Υπεράκτιες (offshore) δραστηριότητες

1. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου έχουν ισχύ ανεξάρτητα από κάθε άλλη διάταξη αυτής της σύμβασης.

2. Ένα πρόσωπο, το οποίο είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και διεξάγει υπεράκτιες δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, σχετικές με την εξερεύνηση και εκμετάλλευση της υφαλοκρηπίδας και του υπεδάφους και τους φυσικούς τους πόρους που βρίσκονται σ' αυτό το άλλο Κράτος, θα θεωρείται, σύμφωνα με τις παράγραφους 3 και 4 αυτού του άρθρου, όσον αφορά αυτές τις δραστηριότητες, ότι διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης ή καθορισμένης έδρας σε αυτό.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εφαρμόζονται όταν οι δραστηριότητες ασκούνται για περίοδο που δεν υπερβαίνει τις 30 ημέρες συνολικά για οποιαδήποτε περίοδο 12 μηνών. Εν τούτοις, για τους σκοπούς αυτής της παραγράφου:

α) δραστηριότητες που διεξάγονται από επιχείρηση η οποία συνδέεται με άλλη επιχείρηση θα θεωρούνται ότι διεξάγονται από την επιχείρηση με την οποία συνδέεται, αν οι εξεταζόμενες δραστηριότητες είναι ουσιαστικά οι ίδιες με εκείνες που διεξάγονται από την τελευταία αναφερόμενη επιχείρηση:

β) δύο επιχειρήσεις θεωρούνται συνδεόμενες, αν η μία ελέγχεται άμεσα ή έμμεσα από την άλλη ή και και οι δύο ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από τρίτο πρόσωπο ή πρόσωπα.

4. Κέρδη, που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από τη μεταφορά προμηθειών και προσωπικού σε τοποθεσία ή μεταξύ τοποθεσιών όπου ασκούνται δραστηριότητες σχετικές με εξερεύνηση και εκμετάλλευση της υφαλοκρηπίδας και του υπεδάφους και των

φυσικών πόρων τους, σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, ή από την εκμετάλλευση ρυμουλκών ή άλλων βοηθητικών σκαφών για τέτοιες δραστηριότητες, φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η πραγματική έδρα διοίκησης της επιχείρησης.

5. α) Σύμφωνα με τις υπο-παραγράφους β' και γ' αυτής της παραγράφου, μισθοί, ημερομίσθια και παρόμοιες αμοιβές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για κάποια απασχόληση σχετική με την εξερεύνηση ή εκμετάλλευση της υφαλοκρηπίδας και υπεδάφους και των φυσικών πόρων τους που βρίσκονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο μέτρο που η εργασία εκτελείται στην πέρα των ακτών θάλασσα αυτού του άλλου Κράτους, φορολογούνται μόνο σε αυτό το άλλο Κράτος, υπό τον όρο ότι η υπεράκτια αυτή εργασία διεξάγεται για περίοδο υπερβαίνουσα συνολικά τις 30 ημέρες για οποιαδήποτε περίοδο 12 μηνών.

β) Μισθοί, ημερομίσθια και παρόμοιες αμοιβές, που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σχετικά με κάποια απασχόληση, θα φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος, υπό τον όρο ότι η εργασία εκτελείται για λογαριασμό ενός εργοδότη από αυτό το ίδιο Κράτος σε σχέση με τη χρησιμοποίηση των πετρελαίων, τα οποία βρίσκονται κατά μήκος της διαχωριστικής γραμμής μεταξύ ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και του κάθε άλλου Κράτους και δεδομένου ότι υπάρχει μια συμφωνία μεταξύ αυτών των δύο κρατών για κοινή εκμετάλλευση των αποθεμάτων και η εκμετάλλευση διεξάγεται συγχρόνως και στις δύο πλευρές της διαχωριστικής γραμμής. Η διάταξη αυτή θα τεθεί, εν τούτοις, σε ισχύ κατόπιν χωριστής συμφωνίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

γ) Μισθοί, ημερομίσθια και παρόμοιες αμοιβές, που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για απασχόληση σε πλοίο ή αεροσκάφος δρομολογημένο σε μεταφορές προμηθειών ή προσωπικού σε μια τοποθεσία ή μεταξύ τοποθεσιών, όπου δραστηριότητες, σχετικές με την εξερεύνηση ή εκμετάλλευση της υφαλοκρηπίδας και υπεδάφους και των φυσικών τους πόρων, ασκούνται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, ή για απασχόληση σε ρυμουλκό ή άλλο βοηθητικό σκάφος για τέτοιες δραστηριότητες, θα φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η έδρα πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

Άρθρο 22

Άλλα εισοδήματα

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, τα οποία δεν αναφέρθηκαν στα προηγούμενα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται επί εισοδήματος, με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 6, αν ο δικαιούχος αυτού του εισοδήματος, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης σ' αυτό εγκατάστασης ή ασκεί σ' αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία, σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα, συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 7 ή 14, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 23

Κεφάλαιο

1. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από ακίνητη περιουσία, όπως ορίζεται στο άρθρο 6, η οποία ανήκει σε κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από κινητή περιουσία, η οποία αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης, την οποία έχει επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με καθορισμένη βάση, την οποία έχει κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της παροχής μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

3. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από πλοία, αεροσκάφη ή εμπορευματοκιβώτια (containers), τα οποία ανήκουν σε επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, σε διεθνείς μεταφορές ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων, αεροσκαφών ή εμπορευματοκιβωτίων (containers), φορολογείται μόνο στο Κράτος αυτό.

4. Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

Άρθρο 24

Αποφυγή διπλής φορολογίας

Στη Νορβηγία

1. Όταν ένας κάτοικος Νορβηγίας αποκτά εισόδημα ή κατέχει κεφάλαιο, το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, φορολογείται στην Ελλάδα ή Νορβηγία, τηρουμένων των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3, εξαιρεί αυτό το εισόδημα ή κεφάλαιο από τη φορολογία.

2. Όταν ένας κάτοικος Νορβηγίας αποκτά εισοδήματα τα οποία, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 των άρθρων 8, 10, 11 και 12, της παραγράφου 4 των άρθρων 15, 16 και 21, μπορεί να φορολογούνται στην Ελλάδα ή Νορβηγία, μπορεί να χορηγεί έκπτωση από το φόρο εισοδήματος αυτού του προσώπου ενός ποσού ίσου προς το φόρο που καταβλήθηκε στην Ελλάδα. Η χορηγούμενη πίστωση στο ανωτέρω αναφερόμενο πρόσωπο έναντι του φόρου εισοδήματος που καλύπτεται από την παράγραφο 1 του άρθρου 8 περιλαμβάνει κάθε ποσό του εν λόγω φόρου του καταβαλλόμενου στην Ελλάδα σε σχέση με πλοίο από το οποίο προέρχεται το εισόδημα. Εν τούτοις, αυτή η έκπτωση δεν ξεπερνά το τμήμα εκείνο του φόρου, όπως υπολογίστηκε πριν χορηγηθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί σε τέτοια εισοδήματα που αποκτήθηκαν στην Ελλάδα.

3. Όταν, σύμφωνα με οποιαδήποτε διάταξη της Σύμβασης, εισόδημα ή κεφάλαιο που αποκτήθηκε από κάτοικο της Νορβηγίας εξαιρείται από τη φορολογία στη Νορβηγία, η Νορβηγία μολαταύτα, κατά τον υπολογισμό του ποσού του φόρου επί του εναπομένοντος εισοδήματος ή κεφαλαίου αυτού του κατοίκου, μπορεί να συνυπολογίζει το εξαιρεθέν εισόδημα ή κεφάλαιο.

Στην Ελλάδα

Αν κάτοικος Ελλάδας αποκτά εισόδημα ή είναι κύριος κεφαλαίου, το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης, μπορεί να φορολογηθεί στη Νορβηγία, η Ελλάδα παραχωρεί:

α) ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος του εν λόγω κατοίκου, ποσό ίσο με το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε στη Νορβηγία

β) ως έκπτωση από το φόρο κεφαλαίου του κατοίκου αυτού, ποσό ίσο με το φόρο κεφαλαίου που καταβλήθηκε στη Νορβηγία.

Μια τέτοια έκπτωση δεν μπορεί, εν τούτοις, να υπερβαίνει και στις δύο περιπτώσεις το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίστηκε προτού δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο που μπορεί να φορολογείται στη Νορβηγία.

Άρθρο 25

Μη διακριτική μεταχείριση

1. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική επιβάρυνση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις, στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου αυτού Κράτους κάτω από τις αυτές συνθήκες. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

2. Ο όρος «υπήκοοι» σημαίνει:

α) όλα τα φυσικά πρόσωπα που κατέχουν την υπηκοότητα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους:

β) όλα τα νομικά πρόσωπα, εταιρίες και ενώσεις, τα οποία αποκτούν τη νομική μορφή που έχουν σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος.

3. Πρόσωπα, τα οποία στερούνται υπηκοότητας, που είναι κάτοικοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν θα υποβάλλονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε καμία φορολογία ή καμία σχετική επιβάρυνση διαφορετική ή περισσότερο επαχθή από τη φορολογία και σχετικές επιβαρύνσεις, στις οποίες υποβάλλονται ή μπορεί να υποβληθούν υπήκοοι αυτού του άλλου Κράτους.

4. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση, την οποία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλό-

μενο Κράτος, δεν θα είναι λιγότερο ευνοϊκή στο άλλο αυτό Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις του άλλου αυτού Κράτους με τις αυτές δραστηριότητες.

Αν κάποια εταιρεία ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος μπορεί να φορολογεί τη μόνιμη εγκατάσταση με το συντελεστή που εφαρμόζεται στα αδιανέμητα κέρδη μιας εταιρίας κατοίκου αυτού του άλλου Κράτους.

Η παρούσα διάταξη δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιεσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω προσωπικής καταστάσεως ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

5. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 9, της παραγράφου 7 του άρθρου 11 ή της παραγράφου 6 του άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές, που καταβάλλονται από επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης, αφαιρούνται με τους ίδιους όρους σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους.

Επίσης, οποιαδήποτε χρέη επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προς κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους αφαιρούνται για τον υπολογισμό του φορολογητέου κεφαλαίου της επιχείρησης αυτής, με τους ίδιους όρους σαν να είχαν συναφθεί με κάτοικο του πρώτου Κράτους.

6. Επιχειρήσεις ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υποβάλλονται στο πρώτο μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτήν επιβάρυνση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις, στις οποίες υποβάλλονται ή μπορεί να υποβληθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους.

7. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου δεν θα ερμηνεύονται ότι υποχρεώνουν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί στους υπηκόους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, που δεν είναι υπήκοοι του πρώτου Συμβαλλόμενου Κράτους, καμία εξαιρετική απαλλαγή παραχωρούμενη σε επαναπατριζόμενους υπηκόους αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους.

8. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 2, σε φόρους κάθε είδους και μορφής.

Άρθρο 26

Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού

1. Στις περιπτώσεις που ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό σαν αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να θέσει την περίπτωσή του υπόψη της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται γι' αυτό το πρόσωπο η παράγραφος 1 του Άρθρου 25, της αρμόδιας Αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η περίπτωση αυτή πρέπει να τεθεί υπόψη μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης καταλογισμού φόρου, η επιβολή του οποίου δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν θεωρήσει βάσιμη την ένσταση και αν η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή της φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση.

Κάθε συμφωνία που επιτυγχάνεται θα εφαρμόζεται ανεξάρτητα από χρονικά όρια που επιβάλλονται με την εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλόμενων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία και την εφαρμογή της Σύμβασης.

Μπορούν επίσης να συσκέπτονται για την αποφυγή της διπλής φορολογίας για περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τη Σύμβαση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απ' ευθείας με σκοπό να φθάσουν σε μία συμφωνία με την έννοια των προηγούμενων παραγράφων. Όταν κρίνεται σκόπιμο για την επίτευξη συμφωνίας να λάβει χώρα προφορική ανταλλαγή απόψεων, αυτή η ανταλλαγή μπορεί να γίνει μέσω μιας επιτροπής που θα αποτελείται από αντιπροσώπους των αρμόδιων αρχών των Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 27

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Σύμβασης και των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλόμενων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το άρθρο 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνονται από Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρούνται, ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε χαμιά περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους:

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη πρακτική της διοίκησης αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους:

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη σε κανόνα δημόσιας τάξης (ORDRE PUBLIC).

Άρθρο 28

Συνδρομή στην είσπραξη

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παρέχουν βοήθεια το ένα στο άλλο για την είσπραξη φόρων που αναφέρονται στο άρθρο 2 της σύμβασης αυτής, σχετικών επιβαρύνσεων, προσθέτων φόρων, προσαυξήσεων, δαπανών και προστίμων μη ποινικού χαρακτήρα, ως και για την κοινοποίηση εγγράφων που αφορούν τους φόρους αυτούς.

2. Με αίτηση της αρμόδιας αρχής ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, η αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, σύμφωνα με τη νομοθεσία του και τη διοικητική πρακτική που εφαρμόζεται για την κοινοποίηση των φορολογικών εγγράφων κοινοποιεί στον υπόχρεο τα έγγραφα που προέρχονται από το πρώτο – μνημονευόμενο Κράτος και τα οποία αφορούν φόρους αναφερόμενους στην παράγραφο 1.

3. Με αίτηση της αρμόδιας αρχής ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, η αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους σύμφωνα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική που εφαρμόζεται για την είσπραξη των δικών του φορολογικών αξιώσεων εισπράττει τους φόρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 οι οποίοι οφείλονται στο πρώτο – μνημονευόμενο Κράτος και έχουν καταστεί οριστικοί. Η είσπραξη των φόρων αυτών δεν έχει στο επιστρατευόμενο Κράτος κανένα προνόμιο προτεραιότητας το οποίο παρέχεται ειδικά για την είσπραξη φόρων του Κράτους αυτού. Το επιστρατευόμενο Κράτος δεν υποχρεούται να εφαρμόσει μέτρα εκτέλεσης τα οποία δεν επιτρέπονται από τους νόμους και τη διοικητική πρακτική του αιτούντος Κράτους.

4. Η αίτηση συνδρομής για την είσπραξη φορολογικής απαίτησης θα συνοδεύεται από επίσημο αντίγραφο του οργάνου που επιτρέπει την εκτέλεση στο αιτούν Κράτος και όπου παρίσταται αναγκαίο από επικυρωμένο αντίγραφο οποιασδήποτε τελεσίδικης απόφασης διοικητικού οργάνου ή δικαστηρίου.

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 27 θα εφαρμόζονται επίσης αναφορικά με οποιαδήποτε πληροφορία η οποία, δυνάμει του άρ-

θρου αυτού, παρέχεται σε αρμόδια αρχή του επιστρατευόμενου Κράτους.

Άρθρο 29

Διπλωματικοί αντιπρόσωποι και προξενικοί λειτουργοί

Τίποτα σ' αυτήν τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των διπλωματικών αντιπροσώπων ή των προξενικών λειτουργών κατά τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή κατά τις διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 30

Θέση σε ισχύ

1. Η Σύμβαση αυτή θα επικυρωθεί και τα έγγραφα επικύρωσης θα ανταλλαγούν στην Αθήνα το ταχύτερο δυνατό.

2. Η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ από της ανταλλαγής των εγγράφων επικύρωσης και οι διατάξεις της θα έχουν εφαρμογή σε φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου σε σχέση με το ημερολογιακό έτος (συμπεριλαμβανομένων των λογιστικών χρήσεων που κλείνουν σε κάθε χρόνο) που ακολουθεί το έτος εντός του οποίου τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση.

Άρθρο 31

Λήξη

Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Το καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση, μέσω της διπλωματικής οδού, επιδίδοντας έγγραφη καταγγελία τουλάχιστον έξι μήνες πριν από το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους που ακολουθεί μετά από περίοδο πέντε ετών από τη χρονολογία θέσης σε ισχύ της Σύμβασης. Στην περίπτωση αυτή η Σύμβαση παύει να ισχύει όσον αφορά φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που αφορούν το ημερολογιακό έτος (συμπεριλαμβανομένων των λογιστικών χρήσεων που κλείνουν στο έτος αυτό) που ακολουθεί το έτος εντός του οποίου επιδόθηκε η καταγγελία.

Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό από τις Κυβερνήσεις τους αντίστοιχα, υπέγραψαν τη Σύμβαση.

Έγινε σε δύο πρωτότυπα στο Όσλο την 27η ημέρα του Απριλίου 1988, στην Αγγλική γλώσσα.

Για την Κυβέρνηση του Βασιλείου της Νορβηγίας (υπογραφή)	Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας (υπογραφή)

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Κατά την υπογραφή σήμερα της Σύμβασης μεταξύ του Βασιλείου της Νορβηγίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου οι υπογεγραμμένοι συμφώνησαν στις ακόλουθες διατάξεις οι οποίες αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της εν λόγω Σύμβασης.

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη συμφώνησαν ότι το άρθρο 24 στην περίπτωση της Νορβηγίας, με αίτηση της Νορβηγίας, η οποία προωθείται με διακοίνωση μέσω της διπλωματικής οδού, θα αντικατασταθεί από το ακόλουθο κείμενο, το οποίο τίθεται σε ισχύ σε 30 μέρες από την επιβεβαίωση μέσω της διπλωματικής οδού της λήψης της διακοίνωσης αυτής και θα εφαρμόζεται κατ' αρχήν όσον αφορά φόρους εισοδήματος ή κεφαλαίου που σχετίζονται με το ημερολογιακό έτος (συμπεριλαμβανομένων των λογιστικών χρήσεων που αρχίζουν στο εν λόγω έτος) που ακολουθεί εκείνο κατά το οποίο έγινε η ανταλλαγή των διακοινώσεων:

«Στη Νορβηγία

Όταν κάτοικος Νορβηγίας αποκτά εισόδημα ή κατέχει κεφάλαιο το οποίο σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης φορολογείται στην Ελλάδα, η Νορβηγία χορηγεί έκπτωση από το φόρο εισοδήματος ή κεφαλαίου αυτού του προσώπου ποσού ίσου προς το φόρο που καταβάλλεται στην Ελλάδα. Η εν λόγω έκπτωση δεν θα ξεπερνά εν τούτοις εκείνο το τμήμα του Νορβηγικού φόρου, όπως υπολογίστηκε πριν χορηγηθεί η έκπτωση, το οποίο αναλογεί στο εισόδημα που αποκτήθηκε ή στο κεφάλαιο που κατέχεται στην Ελλάδα».

Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω οι υπογεγραμμένοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό αντίστοιχα από τις Κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν το Πρωτόκολλο.

Έγινε σε δύο αντίτυπα στο Όσλο την 27η μέρα του Απριλίου 1988, στην Αγγλική γλώσσα.

Για την Κυβέρνηση του Βασιλείου της Νορβηγίας (υπογραφή)	Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας (υπογραφή)

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε κυρουμένης Σύμβασης από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 30 αυτής.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως Νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 15 Φεβρουαρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΖΑΝΝΗΣ ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ **ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ**	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **Ι. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ**
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ **Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ**	ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ **ΑΡΙΣΤ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ**
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ **ΣΤ. ΔΗΜΑΣ**	ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ **ΝΙΚ. ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 15 Φεβρουαρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1925

Κύρωση Συμφωνίας Μορφωτικής Συνεργασίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Τυνησίας.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδουμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή.

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28, παρ.1 του Συντάγματος η Συμφωνία Μορφωτικής Συνεργασίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Τυνησίας, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 8 Ιουλίου 1987, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στη γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

ACCORD DE COOPERATION CULTURELLE
ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE
HELLENIQUE ET LE GOUVERNEMENT DE LA
REPUBLIQUE TUNISIENNE

Le Gouvernement de la Republique Hellnique et le Gouvernement de la Republique Tunisienne, desireux d' intensifier leur cooperation dans le domaine culturel et de contribuer de cette maniere au renforcement des liens traditionnels d' amiti entre les deux Pays, ont convenu ce qui suit:

ARTICLE 1

Les deux Parties contractantes s' engagent Z favoriser les contacts directs entre les Institutions culturelles et universitaires respectives,

en se tenant reciproquement informes sur les dveloppements de la cooperation entre les susdites Institutions.

ARTICLE 2

Les deux Parties contractantes encourageront et faciliteront les changes de professeurs et d'experts dans tous les domaines de l'enseignement afin qu'ils puissent donner des conferences et changer des experiences, ainsi que l'change des expriences et des informations concernant tous les domaines dc l'enseignement.

ARTICLE 3

Chaque Partie encouragera la diffusion de la langue et de la culture de l'autre Partie par l'institution de chaires et de postes de matres de conferences.

ARTICLE 4

Les deux Parties encourageront les traductions dans leurs langues respectives d'oeuvres d'ecrivains de l'autre Partie, en favorisant, dans ce but, les contacts entre les diteurs des deux Pays.

ARTICLE 5

Les deux Parties conviennent de promouvoir des contacts de collaboration dans le domaine de l'archeologie entre les muses archeologiques de deux pays ainsi que dans celui de la restauration et de la conservation de monuments historiques.

ARTICLE 6

Les deux Parties accorderont, selon leurs possibilites, une bourse d'etude, de perfectionnement et de recherche aux nationaux de l'autre Partie.

ARTICLE 7

Les deux Parties encourageront les echanges d'experiences dans les domaines de l'education, dans l'enseignement primaire, secondaire et superieur ou post–universitaire et favoriseront leur cooperation notamment dans le domaine de l enseignement technique.

ARTICLE 8

Les deux Parties encourageront l'echange d'enseignants universitaires, et aussi de personnalites de la culture et de l'art et d'experts dans le secteur d'etudes ou pour donner des conferences.

ARTICLE 9

Les deux Parties faciliteront, dans la limite du possible, la participation de leurs representants qualifies aux assemblees et conferences culturelles, scientifiques et d'enseignement Z caractère international organisees dans le territoire de l'autre Partie.

ARTICLE 10

Les deux Parties encourageront l'echange de bibliothecaires, d'archivistes et de conservateurs dans les musees et dans les galeries des deux Pays.

ARTICLE 11

Les deux Parties favoriseront la cooperation entre les organismes de la Radiotelevision, les Agences de Presse et les journalistes des deux Pays.

ARTICLE 12

Les deux Parties sont convenues de promouvoir le developpement des relations entre les agences de presse nationales et d'encourager un accord sur les echanges de nouvelles et de renseignement en vue d'assurer une meilleure information de l'opinion publique des deux Pays.

ARTICLE 13

Les deux Parties favoriseront l'echange de:

a) livres, publications et revues Z caracère culturel, artistique et scientifique.

b) tables de matière bibliografiques, copies de manuscrits, microfilms et collections de diapositifs en manière d'archives et de bibliothèques.

c) livres et materiel didactique pour l'enseignement des langues respectives.

d) documentaires Z caractère culturel, artistique et scientifique.

ARTICLE 14

Les deux Parties encourageront l'echange d'expositions d'art et de manifestation thèatrales, musicales et cinematographiques.

ARTICLE 15

En vue de mettre en application les dispositions du Present Accord, une commission mixte specialisee composee des representants des duex Parties, est instituee; elle se reunira periodiquement et alternativement Z Athènes et Z Tunis.

ARTICLE 16

1. Chacun des deux Etats notifiera Z l'autre l'accomplissement des procedures requises par sa constitution pour l'entree en vigueur du present Accord. Les notifications annonant l'accomplissement de ces procedures seront echangees aussitt que faire se pourra.

2. Le present Accord entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois suivant la date de la reception de la dernière de ces notifications.

ARTICLE 17

Le present Accord restera en vigueur pour une periode de cinq ans au moins. Ulterieurement il continuera d'Itre en vigueur Z moins qu' il ne soit denonce par un des Gouvernements contractants après un preavis d'au moins six mois.

En foi de quoi les deux Plenipotentiaires ont signe le present Accord en deux exemplaires en langues française et y ont appose leurs sceaux respectifs.

Fait Z Athènes, le 8 Juillet 1987

POUR LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE HELLENIQUE	POUR LE GOUVERNEMENT DELA REPUBLIQUE TUNISIENNE
KAROLOS PAPOULIAS	SALAH LADGHAM

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΜΟΡΦΩΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΤΥΝΗΣΙΑΣ

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Τυνησίας, επιθυμώντας να εντείνουν τη συνεργασία τους στο μορφωτικό τομέα και να συνεισφέρουν με αυτόν τον τρόπο στην ενίσχυση των παραδοσιακών δεσμών φιλίας μεταξύ των δύο Χωρών, συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

Τα δύο συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν να ευνοήσουν τις άμεσες επαφές μεταξύ των μορφωτικών ιδρυμάτων και των πανεπιστημίων αντίστοιχα, να ενημερώνονται δε αμοιβαίως για την ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ των εν λόγω ιδρυμάτων.

Άρθρο 2

Τα δύο συμβαλλόμενα Μέρη θα ενθαρρύνουν και θα διευκολύνουν τις ανταλλαγές καθηγητών και εμπειρογνωμόνων σε όλους τους τομείς της εκπαίδευσης, με σκοπό την πραγματοποίηση διαλέξεων και την ανταλλαγή εμπειριών και πληροφοριών που αφορούν σε όλους τους τομείς της εκπαίδευσης.

Άρθρο 3

Κάθε Μέρος θα ενθαρρύνει τη διάδοση της γλώσσας και του πολιτισμού του άλλου Μέρους ιδρύοντας έδρες και θέσεις επιστημονικού διδακτικού προσωπικού.

Άρθρο 4

Τα δύο Μέρη θα ενθαρρύνουν τις μεταφράσεις στις αντίστοιχες γλώσσες έργων συγγραφέων του άλλου Μέρους, ευνοώντας προς το σκοπό αυτόν τις επαφές μεταξύ των εκδοτών των δύο Χωρών.

Άρθρο 5

Τα δύο Μέρη συμφωνούν να προάγουν τις επαφές συνεργασίας στον τομέα της αρχαιολογίας ανάμεσα στα αρχαιολογικά μουσεία των δύο χωρών, καθώς επίσης και στον τομέα της αποκατάστασης και συντήρησης των ιστορικών μνημείων.

Άρθρο 6

Τα δύο Μέρη θα χορηγούν, ανάλογα με τις δυνατότητές τους, μία υποτροφία σπουδών, εξειδίκευσης και έρευνας, σε υπηκόους της άλλης χώρας.

Άρθρο 7

Τα δύο Μέρη θα ενθαρρύνουν τις ανταλλαγές εμπειριών στους τομείς της παιδείας, της δημοτικής, μέσης και ανώτατης ή μεταπτυχιακής εκπαίδευσης και θα προωθήσουν τη συνεργασία τους κυρίως στον τομέα της τεχνικής εκπαίδευσης.

Άρθρο 8

Τα δύο Μέρη θα ενθαρρύνουν την ανταλλαγή πανεπιστημιακών διδασκάλων καθώς επίσης και προσωπικοτήτων του πολιτισμού και της τέχνης καθώς δε και εμπειρογνωμόνων στον τομέα των σπουδών με σκοπό την πραγματοποίηση διαλέξεων.

Άρθρο 9

Τα δύο Μέρη θα διευκολύνουν, στο μέτρο του δυνατού, τη συμμετοχή των ειδικευμένων εκπροσώπων τους σε πολιτιστικά συνέδρια και διασκέψεις, καθώς επίσης και σε επιστημονικά και εκπαιδευτικά συνέδρια με διεθνή χαρακτήρα, που διοργανώνονται στην επικράτεια του άλλου Μέρους.

Άρθρο 10

Τα δύο Μέρη θα ενθαρρύνουν την ανταλλαγή βιβλιοθηκαρίων, αρχειοφυλάκων και συντηρητών σε μουσεία και σε αίθουσες τέχνης των δύο χωρών.

Άρθρο 11

Τα δύο Μέρη θα προωθήσουν τη συνεργασία μεταξύ των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης, πρακτορείων τύπου και δημοσιογράφων των δύο χωρών.

Άρθρο 12

Τα δύο Μέρη συμφωνούν να προωθήσουν την ανάπτυξη των σχέσεων μεταξύ των εθνικών πρακτορείων τύπου και να ενθαρρύνουν μία συμφωνία περί ανταλλαγής ειδήσεων και πληροφοριών με σκοπό να εξασφαλίσουν την καλύτερη πληροφόρηση της κοινής γνώμης των δύο χωρών.

Άρθρο 13

Τα δύο Μέρη θα προωθήσουν την ανταλλαγή:

α) Βιβλίων, δημοσιεύσεων και περιοδικών πολιτιστικού, καλλιτεχνικού και επιστημονικού χαρακτήρα.

β) Βιβλιογραφικών πινάκων περιεχομένων, αντιγράφων χειρογράφων, μικροφίλμς και συλλογών διαφανειών για αρχεία και βιβλιοθήκες.

γ) Βιβλίων και διδακτικού υλικού για διδασκαλία στις αντίστοιχες γλώσσες.

δ) Ενημερωτικές ταινίες με πολιτιστικό, καλλιτεχνικό και επιστημονικό περιεχόμενο.

Άρθρο 14

Τα δύο Μέρη θα προωθήσουν την ανταλλαγή εκθέσεων τέχνης καθώς και θεατρικών, μουσικών και κινηματογραφικών εκδηλώσεων.

Άρθρο 15

Προκειμένου να τεθούν σε εφαρμογή οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας, συγκροτείται μία μικτή εξειδικευμένη επιτροπή εκπροσώπων των δύο Μερών η οποία θα συνεδριάζει περιοδικώς και αλληλοδιαδόχως στην Αθήνα και στην Τύνιδα.

Άρθρο 16

1. Καθένα από τα δύο κράτη θα κοινοποιήσει στο άλλο την ολοκλήρωση των διαδικασιών που απαιτούνται από το Σύνταγμά του για την έναρξη της ισχύος της παρούσας συμφωνίας.

Οι κοινοποιήσεις που αναγγέλλουν την ολοκλήρωση των διαδικασιών αυτών θα ανταλλάσσονται το συντομότερο δυνατόν.

2. Η παρούσα συμφωνία θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα που έπεται της ημερομηνίας της λήψης της τελευταίας από τις κοινοποιήσεις αυτές.

Άρθρο 17

Η παρούσα συμφωνία θα παραμείνει εν ισχύι για μία περίοδο το λιγότερο πέντε ετών. Αργότερα θα συνεχίσει να ισχύει εκτός εάν καταγγελθεί από μία των συμβαλλομένων Κυβερνήσεων μετά από προειδοποίηση τουλάχιστον 6 μηνών.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι δύο Πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσα συμφωνία σε δύο αντίτυπα στη γαλλική γλώσσα και έθεσαν αντιστοίχως τις σφραγίδες τους.

Συνετάγη στην Αθήνα, την 8 Ιουλίου 1987

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΤΥΝΗΣΙΑΣ
(υπογραφή)	(υπογραφή)
ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ	SALAH LADGHAM

Άρθρο δεύτερο

Τα Πρωτόκολλα–Πρακτικά, που καταρτίζονται σε εκτέλεση της Συμφωνίας βάσει του άρθρου 15 αυτής και με τα οποία ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα, εγκρίνονται με κοινή πράξη των αρμόδιων κατά περίπτωση υπουργών.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε κυρουμένης Συμφωνίας από την ολοκλήρωση των διαδικασιών που προβλέπονται στο άρθρο 16 αυτής.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως Νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 15 Φεβρουαρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΖΑΝΝΗΣ ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΙΛΤ. ΕΒΕΡΤ	**ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ**

ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΓΕΩΡΓ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 15 Φεβρουαρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1926

Κύρωση Συμφωνίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας για την έγκαιρη γνωστοποίηση πυρηνικού ατυχήματος και την ανταλλαγή πληροφοριών για πυρηνικές εγκαταστάσεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδουμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή.

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Συμφωνία μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας για την έγκαιρη γνωστοποίηση πυρηνικού ατυχήματος και την ανταλλαγή πληροφοριών για πυρηνικές εγκαταστάσεις, που υπογράφηκε στο Χάσκοβο στις 23 Απριλίου 1989 και της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΑΙΡΗ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΠΥΡΗΝΙΚΟΥ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΓΙΑ ΠΥΡΗΝΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας/επονομαζόμενες παρακάτω «συμβαλλόμενα μέρη», ΘΕΩΡΟΥΣΕΣ τις σχέσεις φιλίας και καλής γειτονίας μεταξύ των δύο χωρών, ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΣΕΣ την ανάγκη καθιερώσεως ενός διεθνούς πλαισίου, το οποίο θα εξασφαλίζει την ασφαλή χρήση της πυρηνικής ενέργειας με βάση τη συνεργασία μεταξύ όλων των χωρών και των διεθνών οργανισμών, ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΣΕΣ ότι και οι δύο χώρες συμμετέχουν στη συμφωνία για την έγκαιρη γνωστοποίηση πυρηνικού ατυχήματος της 26ης Σεπτεμβρίου 1986/ επονομαζόμενη στη συνέχεια ως συμφωνία του Δ.Ο.Α.Ε./, ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΕΣ για τη σημασία και για τις δύο χώρες της στενής συνεργασίας προκειμένου να περιοριστούν οι διασυνοριακές συνέπειες από πιθανή έκλυση ραδιενεργών ουσιών, και ΕΠΙΘΥΜΟΥΣΕΣ την εξασφάλιση, για το σκοπό αυτόν, από τις δύο χώρες της ταχύτερης δυνατής λήψεως των απαραίτητων πληροφοριών, ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ στα ακόλουθα:

ΑΡΘΡΟ 1

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Η συμφωνία αυτή, όπου αυτή αφορά στη γνωστοποίηση πυρηνικού ατυχήματος, θα ισχύει για τις εγκαταστάσεις και δραστηριότητες των άρθρων 1 και 3 της συμφωνίας του Δ.Ο.Α.Ε. και επί πλέον για τις περιπτώσεις του άρθρου 3 της παρούσας συμφωνίας.

2. Η συμφωνία αυτή, όπου αυτή αφορά στην ανταλλαγή πληροφοριών, θα ισχύει για τις εγκαταστάσεις ειρηνικής εφαρμογής της πυρηνικής ενέργειας, όπως πυρηνοηλεκτρικοί σταθμοί και εγκαταστάσεις αποθηκεύσεως χρησιμοποιημένου ή μη σχασίμου υλικού.

3. Οι αρμόδιες αρχές, που αναφέρονται στο άρθρο 4 της παρούσας συμφωνίας, θα καταστρώνουν κατάλογο των εγκαταστάσεων για την ειρηνική εφαρμογή της ατομικής ενέργειας που θα συμπληρώνεται κατόπιν συμφωνίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών, σε περιπτώσεις που προβλέπεται να κατασκευαστούν νέες πυρηνικές εγκαταστάσεις για την ειρηνική εφαρμογή της πυρηνικής ενέργειας.

ΑΡΘΡΟ 2

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη θα διαβιβάζουν, το ένα στο άλλο, πληροφορίες αναφερόμενες στις συνθήκες λειτουργίας των πυρηνικών εγκαταστάσεων, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 1 καθώς και όποιες άλλες τεχνικές πληροφορίες σχετικές με τις εγκαταστάσεις αυτές, που μπορεί να χρησιμοποιηθούν για την εκτίμηση των συνεπειών που θα προκύψουν στη χώρα που δέχεται τις πληροφορίες σε περίπτωση ατυχήματος στις εγκαταστάσεις αυτές, και για τη λήψη των απαραίτητων μέτρων προστασίας του πληθυσμού.

2. Η ανταλλαγή των πληροφοριών, οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, θα καλύπτει τις πυρηνικές εγκαταστάσεις που βρίσκονται στο έδαφος μιας από τις συμβαλλόμενες χώρες.

3. Οι πληροφορίες οι οποίες διαβιβάζονται κατά το άρθρο αυτό πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς του άρθρου 2 της παρούσης συμφωνίας, εκτός εάν οι αρμόδιες αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 4 συμφωνήσουν διαφορετικά.

ΑΡΘΡΟ 3

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΠΥΡΗΝΙΚΟΥ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ

1. Στην περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος στο έδαφος ενός των συμβαλλόμενων μερών, το οποίο προκύπτει από τις πυρηνικές εγκαταστάσεις ή δραστηριότητες οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 1 της συμφωνίας του Δ.Ο.Α.Ε., ατύχημα το οποίο καταλήγει ή μπορεί να καταλήξει σε μεταφορά ραδιενεργών υλικών στο έδαφος του ετέρου των συμβαλλόμενων μερών, το πρώτο των συμβαλλόμενων μερών θα το γνωστοποιήσει χωρίς καθυστέρηση στο έτερο των συμβαλλόμενων μερών, με όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες οι οποίες καθορίζονται στο άρθρο 5 της συμφωνίας του Δ.Ο.Α.Ε..

2. Τα συμβαλλόμενα μέρη πρέπει να είναι επίσης έτοιμα να γνωστοποιήσουν, το ένα στο άλλο, εντός του συντομότερου δυνατού χρόνου, για όλες τις περιπτώσεις πυρηνικών ατυχημάτων άλλων από εκείνα τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού και τα οποία, κατά την κρίση του συμβαλλόμενου μέρους στο έδαφος του οποίου συνέβη το ατύχημα, μπορεί να οδηγήσουν σε διασυνοριακή μεταφορά ραδιενεργών υλικών που θα μπορούσε να έχει σημασία ως προς τη ραδιολογική ασφάλεια του άλλου συμβαλλόμενου κράτους.

3. Τα συμβαλλόμενα μέρη θα γνωστοποιούν το ένα στο άλλο χωρίς καθυστέρηση, εάν στο έδαφός τους έχουν σημειωθεί ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα ραδιενέργειας, η οποία δεν προέρχεται από πυρηνικές εγκαταστάσεις ή δραστηριότητες οι οποίες ευρίσκονται στο έδαφος ενός των συμβαλλόμενων μερών αλλά που μπορούν να έχουν σημασία για το έτερο μέρος ως προς τη ραδιολογική ασφάλεια.

ΑΡΘΡΟ 4

ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

1. Τα προβλεπόμενα των άρθρων 2 και 3 θα υλοποιούνται:

Στην Ελληνική Δημοκρατία από την Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας (Ε.Ε.Α.Ε.) – στη Λαϊκή Δημοκρατία της Βουλγαρίας από την Επιτροπή της Ειρηνικής Χρήσης της Πυρηνικής Ενέργειας.

Τα συμβαλλόμενα μέρη θα γνωστοποιούν το ένα στο άλλο οποιαδήποτε μεταβολή των αρμόδιων αρχών για την εφαρμογή των προβλεπομένων στα άρθρα 2 και 3.

2. Οι αρμόδιες αυτές αρχές θα καταλήξουν σε αμοιβαία συμφωνία για τα πρακτικά μέτρα τα οποία απαιτούνται προκειμένου να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις οι οποίες απορρέουν από τα άρθρα 2 και 3.

ΑΡΘΡΟ 5

ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Οι διαφορές, που αφορούν στην ερμηνεία ή εφαρμογή της συμφωνίας αυτής, θα επιλύονται με διαπραγματεύσεις μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών ή με άλλες μεθόδους επιλογής τους, αποδεκτές και από τα δύο συμβαλλόμενα μέρη.

ΑΡΘΡΟ 6

ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

Η συμφωνία αυτή δεν θα επηρεάζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των συμβαλλόμενων μερών που πηγάζουν από διεθνείς συμφωνίες, οι οποίες έχουν συναφθεί προγενέστερα και αφορούν στα θέματα της παρούσης συμφωνίας.

ΑΡΘΡΟ 7

ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

1. Η συμφωνία αυτή πρέπει να επικυρωθεί και αρχίζει να ισχύει 30 ημέρες μετά την ημερομηνία ανταλλαγής των εγγράφων που πιστοποιούν την επικύρωση.

2. Η ανταλλαγή των επικυρώσεων θα γίνει στην Αθήνα.

ΑΡΘΡΟ 8

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

1. Οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας θα εφαρμοσθούν προσωρινά από την ημερομηνία υπογραφής μέχρι την ημερομηνία θέσεως σε ισχύ.

2. Η προσωρινή εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας θα αναστέλλεται όταν το ένα των συμβαλλόμενων μερών γνωστοποιήσει στο έτερο την πρόθεσή του να μην αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος της παρούσας συμφωνίας.

ΑΡΘΡΟ 9

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

1. Έκαστο των συμβαλλόμενων μερών μπορεί να προτείνει συμπληρωματικές διατάξεις και τροποποιήσεις της παρούσας συμφωνίας.

2. Οι συμπληρωματικές διατάξεις και τροποποιήσεις θα γίνονται αποδεκτές μετά από αμοιβαία συμφωνία μεταξύ των δύο συμβαλλόμενων μερών και θα τεθούν σε ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 7 της παρούσας συμφωνίας.

ΑΡΘΡΟ 10

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΙΣΧΥΟΣ

Η συμφωνία αυτή θα είναι αορίστου διάρκειας. Εκάτερο των συμβαλλόμενων μερών μπορεί να καταγγείλει τη συμφωνία με έγγραφη γνωστοποίηση στο έτερο των συμβαλλόμενων μερών. Η καταγγελία θα τίθεται σε ισχύ 12 μήνες μετά τη γνωστοποίησή της.

Γενομένη στο Χάσκοβο στις 23 Απριλίου 1989, εις διπλούν, στην ελληνική και βουλγαρική γλώσσα.

Αμφότερα τα κείμενα ισχύουν ισοδύναμα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ	Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ PETAR MLADENOV

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε κυρουμένης Συμφωνίας από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 7 αυτής.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως Νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 15 Φεβρουαρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ	**ΣΤ. ΔΗΜΑΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 15 Φεβρουαρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ